

Reactie op: De nieuwe economentop

Een economentop geeft altijd aanleiding tot reflectie over zin en strekking. De bespreking van de nieuwe economentop in ESB (Jolink, 2010a) eindigt met de conclusie dat de enige constante in de laatste jaren de dominantie van de Rotterdamse economen is. Wij trekken een andere conclusie, namelijk de dominantie van de mannelijke economen. In de top 40 van Nederlandse economen staat geen enkele vrouw, terwijl in het studiejaar 2008/2009 toch één op de drie economiestudenten een vrouw was (CBS, 2010). Het zou een aardige opgave voor eerstejaars-economen zijn om te berekenen hoe groot de kans is om bij $p = 1/3$ in een steekproef van veertig geen enkele treffer te vinden; het antwoord ligt in de orde van grootte 10^{-7} .

Natuurlijk is dit geen eerlijke vergelijking en niet alleen omdat aan statistische voorwaarden niet is voldaan. Er gaan jaren voorbij voordat studenten publiceren en dan nog in voldoende hoeveelheid en in tijdschriften met impact. Maar ook twintig jaar geleden was het aantal vrouwelijke studenten al ruim twintig procent, variërend van negentien procent bij econometrie tot 23 procent bij agrarische bedrijfskunde (CBS, 2010). Deze cohorten behoren inmiddels ruim tot de leeftijdsklassen waarin zich tientallen van de top 40-economen bevinden. Kennelijk heeft geen van de vrouwen het inmiddels tot zelfs maar een veertigste plaats gebracht. In de vorige lijst, van april 2009, stonden nog wel vier vrouwen in de top 30, waarbij overigens drie van de vier, namelijk Bronwyn Hall, Christine Moorman en Lynn Frewer, een Angelsaksische achtergrond hebben (Jolink, 2009).

Het is toch op zijn minst interessant om te constateren dat hier iets vreemds aan de hand is. En veel signifikanter dan het stuivertje wisselen tussen een paar universiteiten of vakgroepen. De vrouwen zitten ook niet allemaal in Tilburg, dat dit jaar niet meedeed (Jolink, 2010b). De zes Tilburgers die in 2009 in de top 30 stonden, waren allen mannen (Jolink, 2009). Een analyse van verklarende factoren, liefst een internationale vergelijking en een vergelijking met andere wetenschappelijke disciplines, zou meer inzicht kunnen geven in de achtergronden. Vooruitlopend hierop zouden voorwaardenschepende beleidsmaatregelen genomen kunnen worden om over tien jaar, als het percentage vrouwelijke economiestudenten gemakkelijk tot veertig procent opgelopen kan zijn, toch ten minste een paar Nederlandse vrouwelijke economen duurzaam in

de top 10 te zien. Een doeltreffend en doelmatig middel kan voorbeeldwerking zijn, bijvoorbeeld door internationale uitwisseling. ESB kan een eigen bijdrage leveren door bij de volgende ronde aan de Nederlandse universiteiten te vragen in hun nominaties minimaal twintig procent vrouwen op te nemen. Het systeem waarbij faculteiten kandidaten aandragen voor deelname aan de telmethode is hier bij uitstek geschikt voor. Het zou voor de universiteiten en vakgroepen een stimulans kunnen zijn bij gelijke geschiktheid net iets meer te investeren in vrouwelijke wetenschappers.

ARIS GAAFF

Onderzoeker bij het LEI

IDA TERLUIN

Onderzoeker bij het LEI

STIJN REINHARD

Onderzoeker bij het LEI

LITERATUUR

- CBS (2010) *Hoger onderwijs, ingeschrevenen naar studierichting en leeftijd*. Databron op statline.cbs.nl/statweb.
- Jolink, A. (2009) Erasmus laat zich (feli)citeren. *ESB*, 94(4558), 244–245.
- Jolink, A. (2010a) De nieuwe economentop. *ESB*, 95(4585), 312–314.
- Jolink, A. (2010b) De H van Hoogvliegers in de top 20. *ESB*, 95(4581), 173–174.

De redactie behoudt zich het recht voor inzending voor de rubriek reactie te wijzigen, in te korten, aan te passen of te redigeren ten behoeve van de leesbaarheid en argumentatie.